

אנדרה רוזנטל | עורך דין

25/10/2015

סימוכין: 81

לכבוד

מפקד פיקוד העורף

באמצעות דואר אלקטרוני: yoamash.pkr@gmail.com

א.נ.,

הנדון: הודעה בדבר כוונה להרוס ביתו של _____ אבו ג'מאל – ג'בל מוכבר

1. אני מייצג את משפחת אבו ג'מאל מטעם המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר.
2. בעקבות פיגוע דריסה ודקירה שבוצע ע"י _____ אבו ג'מאל ביום 13.5.2015 בירושלים בכוונתך להרים ולהרוס את ביתו בו הוא גר עם אשתו ושלושת ילדיו.
3. מבחינה משפטית, על פי הדין הישראלי לפחות, ביטולם של תקנות ההגנה (שעת חרום), 1945 ע"י בריטניה הגדולה ערב עזיבתה את ארץ-ישראל-פלסטין ב-1948 אינו קיים וזאת בשל תיקון רטוראקטיבי של מדינת ישראל אשר העדיף לקבוע עליונותו של תיקון לפקודת סדרי השלטון והמשפט על עקרונות משפטיים. הרי בעיני הריבון, בעת הביטול עצמו, בריטניה הגדולה, תקנות ההגנה (שעת חרום), 1945 בוטלו. לכנסת הייתה סמכות לחוקק אותן תקנות מחדש, אך לא עשה כן.
4. אין די בפיקציה המשפטית הנ"ל, אלא גם הפיקציה כי המדובר ב"הרתעה" ולא ב"ענישה", וזאת למרות קביעתו של המחוקק הבריטי, אשר כלל תקנה 119 בפרק העונשי של תקנות ההגנה (שעת חרום), 1945. לו כוונת המחוקק הבריטי הייתה אחרת, היה כולל תקנה 119 תחת הפרק הנקרא "שונות".
5. בעניינינו של _____ אבו ג'מאל, אשר החליט לבצע את הפיגוע ביום 13.5.2015, היה ידוע לו ללא צל של ספק שסיכויו לצאת בחיים לאחר ביצוע הפיגוע שואפים לאפס וכי בנוסף לכך אשתו ושלושת ילדיו יצטרכו לחיות מחסדיהם של קרובי משפחה כי ביתם צפוי ליהרס. כידוע לך בתיבהם של קרובי משפחתו של המפגע נהרסו ביום 6.10.2015 והוא עצמו היה עד ראייה להריסה. אין ספק שבמקרה דנן, לא יכולה להשמע הטענה כי הריסת בתים מונעת את הפיגוע הבה.
6. בדיונים הקודמים שהתנהלו לאחרונה בבית המשפט העליון נשמעה טענה מפי

הפרקליטות כי בידי השב"כ "ראיות" בדבר תועלת ההרתעה בפעולות הריסה. אנו רק מבקשים להתייחס ל"ראיות" אלה בספקנות הראויה, בשים לב למצבם של הנחקרים עצמם ובתועלת, לגמרי סובייקטיבית מבחנית אותם נחקרים, ממסירת אמירה מסוג זה על ידם.

7. אין צורך לפנות לדין הבינלאומי, הרי טענות אלה נדחו בהינף יד על ידי בית המשפט העליון פעם אחר פעם. מעניין שמדינה שקיומה היה תלוי בהחלטת האומות המאוחדות מתייחסת לאורך שנים כה רבות (67) בזלזול כה מוחלט לבאר ממנה היא שואבת את הלגיטימציה שלה עצמה.
8. הבית קטן. חדר שינה אחד לאשה וילדיהם, אזור בכניסה המשמש כסלון, חדר אוכל וחדר שינה למפגע, שרותים ומטבח.
9. לבסוף, אנו מבקשים מכבודו לשקול האם לא הגיעה העת לשקול מחדש בכובד ראש – ללא לחצים פוליטיים פנימיים – האם אין זו העת לא להתנהל באותה מטבע – לא להחזיר עין תחת עין ולחזור לעמדה השפויה שקנט הצבא ב-2005 עת שמי שהיה רמט"כל אז, כיום שר הבטחון, החליט להפסיק את שימוש בתקנה 119.
10. על-כן, אנו מבקשים מכבודו לקבל את ההשגה ולבטל הצו; לחוליפין, אבקשך לשקול אטימת הבית.

בכבוד רב,

אנדרה רוזנטל | עורך דין

העתק: עו"ד ע' גונן, המוקד להגנת הפרט